

РЕШЕНИЕ

№ 809

гр. София, 14.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 08.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **11390** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 – 4 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „Е.“ – Е.- [населено място], представлявано от управителя А. Б. срещу Решение № ПО-106/22.10.2021г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 53-00-2327/18.10.2021г. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С210022-023-0002680/30.09.2021г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Жалбоподателят счита, че обжалваното ПНПОМ, както и потвърждаващото го решение, са незаконосъобразни и необосновани, като издадени при липса на ясни мотиви, несъразмерност на обезпечението, несъответствие с целта на закона. С жалбата се иска отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки ведно с потвърждаващото ги решение на директора на ТД на НАП по подробно изложени съображения за незаконосъобразност.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява, с писмено становище поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП [населено място] чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На дружеството е извършена ревизия въз основа на ЗВР № Р-22221021003999-020-001/14.07.2021г. за установяване на задължения по ЗДДС, ЗКПО, ЗДДФЛ, КСО и ЗЗО за посочения в ЗВР период.

В хода на образуваното ревизионно производство Р. Т. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. и ръководител ревизията е подала до Дирекция "Събиране" в ТД на НАП С. искане № Р-22221021003999-039-001/17.09.2021г., да бъдат наложени спрямо „Е.“ – Е. предварителни обезпечителни мерки за задълженията, които ще бъдат установени в резултат на възложената ревизия, при очакван размер на 169 679.83 лева, от които главница 145 229.16 лева и 24 420.67 лева лихви.

Въз основа на направеното искане, публичен изпълнител е приел, че събирането на публичните държавни вземания в предполагаем размер на общо 169 679.83 лева ще бъде затруднено, поради което с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№ С210022-023-0002680/30.09.2021г., на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК е наложил възбрана върху два недвижими имота, собственост на дружеството, находящи се в [населено място],[жк]и двата с балансова стойност 0.00 лева и запор върху налични и постъпващи по банкови сметки на „Е.“ – Е.- [населено място] в ТБ „А. Б. България“ - АД.

С Решение № ПО-106/22.10.2021г. на директора на ТД на НАП С. е отхвърлена жалбата на „Е.“ – Е.- [населено място] срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С210022-023-0002680/30.09.2021г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С.. В решението е посочено, че в искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки е направен обоснован извод, че в хода на ревизията ще бъдат определени публични задължения за 169 679.83 лева, поради което налагането на предварителни обезпечителни мерки е необходимо с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които значително ще се затрудни събирането на бъдещите публични вземания. Изтъкнато е, че преценката на възможното затруднение се прави при съпоставка между предполагаемия размер на задължението и наличните материални активи на бъдещия длъжник. Счита, че са спазени изискванията на чл.121, ал.1 и ал.3 от ДОПК, а наведените от жалбоподателя възражения са неоснователни и недоказани.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспореното решение, подадена е пред компетентния съд и в предвидения за това срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички

изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Спазена е формата, установена в разпоредбата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящ административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма.

Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК урежда случаите на налагане на обезпечителни мерки. Въпросните мерки имат привременен характер (чл. 121, ал. 4 и 5 ДОПК), като предназначението им е да гарантират събирането на публичните вземания на този етап от ревизионното производство, с оглед предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на длъжника, които биха осуетили събирането на задълженията за данъци, които ще бъдат установени с ревизионен акт. Ако при приключване на ревизионното производство с ревизионен акт бъдат установени публични задължения в очаквания размер, публичният изпълнител пристъпва към продължаване действието на наложените мерки съгласно възможността, предвидена в разпоредбата на чл. 121, ал. 6 ДОПК с налагане на обезпечителни мерки на основание чл. 195 ДОПК от същия вид и върху същото имущество, обезпечаващи конкретно установените по основание и размер публични задължения, а в случай че не се стигне до установяване на очаквания размер на публичните задължения, може да се процедира по реда на чл. 208, ал.1 от ДОПК.

В рамките на производството по издаване на постановлението за предварително обезпечаване чрез налагането на съответните мерки компетентният публичен изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде невъзможно, респ. затруднено събирането на публичните задължения и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК, той има правомощието да наложи обезпечение. Преценката за евентуална затрудненост на събирането на задълженията е в рамките на неговата дискреционна власт.

Съгласно чл.197, ал.3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.

Първото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК с ПНПОМ заповест за спиране на банкови сметки.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 ДОПК в случая не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. Изпълнително основание в производството по чл.121, ал.1 ДОПК не се изисква, тъй като обезпечителните мерки се налагат още в хода на ревизията, с цел предотвратяване бъдещи затруднения или невъзможност за събиране на установените в хода ѝ вземания. Предварителните обезпечителни мерки се налагат преди да възникне годно

изпълнително основание – да бъде издаден РА, който подлежи на предварително изпълнение. В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител изцяло е обвързан от предполагаемия размер на задълженията, посочен от ръководителя на ревизията.

Противоречивите позиции на страните по делото касаят преценката на третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 ДОПК - дали обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 ДОПК.

Безспорно се установява по делото, че предварителните обезпечителни мерки са наложени в хода на извършвана на дружеството ревизия, тоест при образувано и неприключило ревизионно производство, въз основа на отправено до публичния изпълнител мотивирано искане от орган по приходите. По отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. В настоящия случай, след като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен от органа по приходите, публичният изпълнител е постановил оспорената обезпечителна мярка.

Процесните обезпечителни мерки са наложени на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК - в хода на ревизия, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Съгласно чл. 121, ал. 3 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. Съдът намира, че разпоредбата на чл. 121, ал. 3 ДОПК следва да се тълкува съобразно систематичното ѝ място, като се държи сметка на засиления държавен интерес, деклариран в чл. 121, ал. 1 ДОПК - охрана на събирането на публични държавни вземания. Всяко обезпечение неминуемо води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 ДОПК предвижда налагането изборително на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето. Следва да се отбележи, че оспорваният не е ангажирал никакви доказателства по отношение на основното си оплакване, а именно, че посредством постановените възбрани и запори ще се затрудни сериозно търговската му дейност. Възбранените недвижими имоти са заведени с нулева балансова стойност, а върху тях е учредена и договорна ипотека. По запорираната банкова сметка няма налични парични средства. Не са представени обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, които биха дали възможност да се отмени оспорения акт. В случай, че оспорваният има нужда от неотложни плащания, във връзка с осъществяваната от него дейност, същият би могъл направи искане за това пред публичния изпълнител по реда на чл. 229 от ДОПК.

По изложените съображения, следва да се приеме, че решението на Директора на ТД на НАП С. е законосъобразно, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само са производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл.

144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) в полза на ТД на НАП – С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, установен в чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 100 лева.

Водим от горното, Административен Съд С. - град, III отделение, 55 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Е.“ – Е. - [населено място], представлявано от управителя А. Б. срещу Решение № ПО-106/22.10.2021г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 53-00-2327/18.10.2021г. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С210022-023-0002680/30.09.2021г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА „Е.“ – Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], пл. „П. Р. С.“ №11, ет.2, ап.12, представлявано от управителя А. Б. заплати на ТД на НАП [населено място] сумата от 100 /сто/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: